

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319010477
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319010477.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2020, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Mazúcha a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Sučika prejednal odvolanie obžalovaného Q. M. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/137/2019 z 5.2.2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/137/2019 z 5.2.2020 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Q. M., nar. XX.X.XXXX vo J., trvale bytom J. nad K., okres Y., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Žilina,

o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. z a r a d' u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca uznal obžalovaného Q. M. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), ods. 2 písm. b) Tr. zák., účinného od 1.8.2019 na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Za to obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenej A. Z. škodu vo výške 1 230,- EUR.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to voči výroku o treste. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a podľa § 322 Tr. por. ho zmenil tak, že mu uloží trest odňatia slobody vo výmere pri dolnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný poukázal na

to, že k spáchanému prečinu sa priznal a úprimne ho oľutoval. S orgánmi činnými v trestnom konaní od začiatku spolupracoval. Na hlavnom pojednávaní popísal, ako ku skutku došlo. Konal v ťažkej sociálnej situácii, keď zostal bez akejkolvek podpory rodiny a nemal sa na koho obrátiť. Pri výmere trestu odňatia slobody mali byť podľa jeho názoru zohľadnené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), g), h), n) Tr. zák. Prislúbil, že po výkone trestu sa zamestná, uhradí škodu a bude viesť riadny život. Poukázal na to, že k jeho osobe sa kladne vyjadril aj jeho bývalý zamestnávateľ - Obec Zborov nad Bystricou a Ústav na výkon väzby v Žiline.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a je dôvodné.

Preskúmaním spisu nadriadený súd zistil, že v konaní, ktoré prechádzalo napadnutému výroku rozsudku sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaný v prítomnosti svojho obhajcu vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe prokurátora. Na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal spôsobom „áno“. Súd po vyjadrení prokurátora, uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov nevykoná a vykoná dokazovanie len v súvislosti s rozhodovaním o treste a náhrade škody.

Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu, pokiaľ ide o jeho druh a výmeru, postupoval v podstate v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona. Obžalovanému správne priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., pretože obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Obžalovanému taktiež správne pripočítal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože obžalovaný bol podľa odpisu z registra trestov už za trestný čin odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/100/2016 z 24.11.2016 (prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.), rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/48/2017 z 26.4.2017 (pre prečiny porušovania domovej slobody a krádeže podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.) a trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/15/2017 z 30.5.2017 (prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zák.). Nadriadený súd sa stotožnil s odvolacou námietkou obžalovaného, že mu pri výmere trestu odňatia slobody mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje, aby obžalovaný pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, t.j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi alebo súdu. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal. Napomáhanie zo strany obžalovaného môže mať rôznu formu. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci obžalovaného, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Obžalovaný sa už v prípravnom konaní v celom rozsahu priznal nielen k spáchaniu čiastkového útoku z 12.7.2019 (poškodená Z.), po spáchaní ktorého bol bezprostredne zaistený políciou, ale ihneď a dobrovoľne sa priznal aj k spáchaniu čiastkového útoku z 3.7.2019 (poškodená Z.). Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe. Okresný súd napriek takémuto vyhláseniu dolnú hranicu trestu odňatia slobody (6 mesiacov) podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. mimoriadne neznižil. Nadriadený súd bol s ohľadom na uvedené názoru, že okamžité priznanie sa obžalovaného po jeho zaistení v prípravnom konaní aj k čiastkovému útoku, z ktorého v tom okamihu nebol dôvodne podozrivý a vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že nepopiera spáchanie skutkov, možno považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti polícii, prokurátorovi a súdu, a preto mu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Krajský súd sa však nestotožnil s odvolacou námietkou obžalovaného, že pri výmere jemu ukladaného trestu odňatia slobody možno aplikovať aj poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. g) a h) Tr. zák. Poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. g) Tr. zák. je, že obžalovaný spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil. Podľa § 36 písm. h) Tr. zák. poľahčujúcou okolnosťou je, že obžalovaný spáchal

trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si rovnako sám nespôsobil. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že po výkone predchádzajúceho trestu odňatia slobody, pred spáchaním stíhaného trestného činu sa zamestnal v kamenárstve, kde mu vyplátili aj zálohu mzdy. Podľa pracovného posudku Kamenárstva Klieštik s.r.o. z 27.8.2019 obžalovaný M. pracoval v kamenárstve od 7.6. do 24.6.2019. Za dva a pol týždňa pracovnej činnosti v kamenárstve zarobil 365,- EUR. Pracovný pomer bol ukončený na základe žiadosti obžalovaného dohodou o skončení pracovnej činnosti. Z týchto dôvodov ani podľa nadriadeného súdu nebolo preukázané, že obžalovaný spáchal trestný čin v dôsledku núdze, resp. pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, pretože sa dobrovoľne vzdal zamestnania.

S ohľadom na uvedené okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, aj okolnosti prípadu a priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák., zásadám individuálnej aj generálnej prevencie trestu, pri prevahe poľahčujúcich okolností, pri trestnej sadzbe od 6 mesiacov do 2 rokov a 2 mesiacov, obžalovanému zodpovedalo uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov. Nadriadený súd, obdobne ako prvostupňový súd, neuvažoval o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. napriek tomu, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v obžalobe, pretože obžalovaný má okrem vecí Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/97/2017, v registri trestov ďalších 5 záznamov, a to najmä pre majetkovú trestnú činnosť.

Obžalovaného odvolací súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S ohľadom na uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.